

Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti

Introit: MT 5:6 „Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“

Text:

- ŘÍMANŮM 14:17 „Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého.“ (Slovo „spravedlnost“ je v Bibli ve 363 verších)
- STÁTNÍ SVÁTEK: „Den boje za svobodu a demokracii“ - 17.listopad

Slovíčko pro děti:

- Káťa Brixiová o dveřích našeho srdce, které lze otevírat jenom zevnitř.
- Písnička V.Tříska: „O srdci“

Kázání:

Dnes je státní svátek. Ruku na srdce: Kdo z nás si na to vzpomněl? Vychází na neděli. Rozpoznávací znamení státních svátků: „Nejde se do práce! Nejde se do školy!...dnes **nefunguje**. Jsme Češi a státní svátky nás nevzrušují a ani moc nezajímají. A co ten dnešní? Je Den boje za svobodu a demokracii - 17.listopad. Říká nám to něco? Těm starším asi ano, ale mladším? Těm, co svět začali vnímat už v demokracii? Co těm to říká? Nic moc? Boj za svobodu?... Jen dějiny.

V Bibli je o tom celé jedno blahoslavenství. V Kázání na hoře Pán Ježíš blahoslaví ty, kteří žízní a hladovějí po spravedlnosti. Boj za svobodu a demokracii začíná právě tímto hladověním po spravedlnosti. Dokud je otrok spokojen se svým otroctvím, dokud jsou mu „egyptské hrnce masa“ více než svoboda bytí s hladem a žízní, do té doby žádný boj za svobodu nenastává. Boj ovšem neznamená: Zbraň v ruce. Dokonce boj musí začít dříve než se pozvedne zbraň. Většina bojů se obejde beze zbraně. Většina bojů je vyhrána dříve a zbraň se do ruky vůbec nemusí vzít. Kde tedy vlastně začíná boj za svobodu a demokracii? Tam kde vznikne hlad po spravedlnosti. A Pán Ježíš blahoslaví ty u nichž tento hlad po spravedlnosti vznikl.

Dnes budeme přemýšlet nad tím, o co Pánu Ježíši šlo, když hladové po spravedlnosti blahoslavil. Co je podle Ježíše ta spravedlnost. Jak vypadá člověk hladovějící po spravedlnosti?

Nejprve: Jak vypadá člověk, který má hlad nebo žízeň:

Slovy "hlad a žízeň" nevyjadřujeme jen své pocity v krajině břišní, ale též potřeby své duše. Potřeby svého štěstí a potřeby svého klidu. Svě jistoty nebo nejistoty. Slovy "hlad a žízeň" lze v podstatě vyjádřit všechny potřeby našeho života. Máš hlad po přátelství? "Ano", říká osamělý člověk. Máš hlad po rodině a dětech? "Ano", řekne svobodný třicátník. Máš hlad po pokoji? "Jistě", řekne člověk zmítaný nejistotou. Máš hlad po míru? "Ano", řekne prchající z Čechenska.

Dnes hovoříme o hladu a žízni po spravedlnosti. Kdo nejčastěji odpoví: "Ano" Jistě ten, kdo prožívá nějakou nespravedlnost. Nebo ten v jeho okolí se děje bezpráví. A pak taky ten, kdo sám usiluje a spravedlnost.

Pán Ježíš dává svůj božský slib: "Každý, kdo žízní a hladoví po spravedlnosti, bude n a s y c e n !"

To se nadá říci o každém hladu a každé žízni. Existuje hlad a žízeň, které nemají takové zaslíbení. Jsou totiž tužby, které n i k d y nebývají nasyceny. Které nikdy neřeknou DOST! Žízeň po zlatě nikdy nebývá uspokojena. Hlad po cti, slávě a moci nikdy nebývá uspokojen. Touha po požitcích a rozkoši končí zoufáním. Takový

hlad Pán Ježíš neblahoslavi. A jestli závistivým okem hledíme do talíře těm, co dosahují cti, slávy, bohatství, těm, co mají vždy úspěch ve svých pozemských cílech, nevidíme do jejich talíře pořádně. Pod vrchní smetanou se jejich srdce zmítá a svíjí v hladu a žízni, která nebývá ukojena nikdy. Pro člověka nemá tento svět uspokojení. A jestli nečekáš nasycení své duše a utišení svých tužeb výhradně od Boha, budeš jednou naříkat: "Marně jsem žil, marně jsem prahl, marně se hnal po vidinách štěstí."

Co je to ta Kristova spravedlnost? Kdekdo si myslí, že je to neosobní poslední soud. Ten jistě jednou bude, ale Boží spravedlnost je něco mnohem úchvatnějšího.

Slovo spravedlnost, právo, svoboda a demokracie je dnes velmi populární. Často citované. Často omílané. Skoro módní a proto již zdeformované a zdevalvované. Lidé toužící dnes po spravedlnosti jsou někdy jen lidmi toužícími po boji a násilí. Jindy lidé toužící po spravedlnosti jsou zase sobecky toužící po výhodách jen pro sebe sama, ale už ne pro druhé. Jindy zase člověk spravedlnost chápe pouze z vlastního zorného úhlu. Každý člověk má jinou představu spravedlnosti a pravdy. Záleží na tom, co prožil, jak byl vychován a jakou má inteligenci, vzdělání a názory. Co člověk, to jiná pravda a jinak chápaná spravedlnost. Co národ, to jiné pojetí pravdy. A velmi záleží na propagandě a štvavých prohlášeních. Příkladů je mnoho:

Např. Češi a Němci. Češi a Němci v české kotlině se po dobu více než 500 let až do vzplanutí nacionalizmu v 19. a 20. století jakžtakž porovnali. Teprve poté, co na otázku: „Co je smyslem českých dějin?“ odpovíme: „no přece konflikt Čechů s Němci“, začíná být jasné, co asi tak bude v příštích letech na programu.

Nebo v Německu 1.pol.20.stol zcela převládl názor, že německý národ má nedostatek životního prostoru a „musí“ někam expandovat. Po válce se plocha Německa zmenšila o třetinu - přihrnuly se masy vyhnanců z celé východní Evropy, ztrát nebylo v porovnání s přívalem vracejících se Němců až tolik, a najednou bylo na území Německa prostoru k životu dost a je ho dost podnes. Velmi záleží na propagandě a štvavých prohlášeních. Příkladů je mnoho:

Malý pokus na sousedovi: Začněte se sousedem jednat jako s gaunerem, a hle ... zdánlivě neškodný „pan Novák“ se vyvine v takovou exemplární svini, že přetrumfne naše nejmělejší očekávání (*cit.Stanislava Komárka, časopis Vesmír č.11, roč.02*)

Předvídat konflikty, je vždycky jaksi lehčí než předvídat smíření. Nevůle, xenofobie a zášť rostou samy, jako plevel v poli, zatímco toleranci je na všech stranách třeba pracně pěstovat.

Není tak úplně s podivem, že manhattanskou tragédii „předvídala“ i řada katastrofických filmů. Je to trochu něco podobného, jako že loď typu Titanicu jaksi svádí představa o jejím potopení (že to ovšem nějaký zločinný fanatik udělá, je věc úplně jiná). My hovoříme o celé spravedlnosti, ne o jedné skupině teroristických živlů.

Jaké je tedy naše dnešní mínění o Arabech? Nerostou v nás nacionalistické tendence zdůvodněné rozhořčením z loňského září a podporované zápasem Izraele o svoji identitu? Pohnojené navíc tím, že národ Izrael omylem považujeme za věřící a jeho války za války Hospodinovy? Možná se nám pojetí spravedlnosti vymklo z rukou. Vždy se vymkne z rukou tam, kde lid začne volat: „Bůh to chce!“ Podobně jako před první křížovou výpravou, kdy tímto heslem sám papež sháněl rytíře aby osvobodili Svatou zemi. (Přijďte si sem o těchto věcech popovídat v ÚT 26.11. v 18,00hodin, kde bude starozákonník Mgr.David Javornický přednášet „O násilí ve SZ “ - *pozvánky leží u východu ze sálu.*)

Je velmi nebezpečná dnes vznikající teorie o nevyhnutelném střetnutí civilizací. Co naplat, že na oficiální úrovni se zdůrazňuje, že není muslim, jako muslim. V lidovém chápání se děje pravý opak. „Muslim, jako muslim“!!! Ale muslimstvo je dnes zhruba stejně homogenní jako křesťanstvo a každý, kdo se s muslimy setkal,

dobře ví, že naprostá většina z nich jsou příjemní a přívětiví lidé, agresivní a nebezpeční asi v té míře, jako my.

Za této situace se bez pohledu toho, který o sobě řekl: „**Já** jsem pravda“ - **neobejdeme**. Ježíš o sobě řekl nejen, že je pravda, ale také že je cesta i život. V Ježíši nenajdeme jen pravdu odtaženou od života, pravdu danou a neměnnou, ale pravdu pro život, pravdu, která se hledá a nachází na cestě životem. Tedy tu pravdu, kterou potřebujeme. Pravd, ne jako názor, ale jako každodenní chleba a vodu.

V J 13,1 čteme, že nastala chvíle, aby Ježíš přešel z tohoto světa k Otci nebeskému. Dříve než odešel, vzal ručník, umyl svým učedníkům nohy a dovolil Jidášovi, aby vyšel ven a zradil ho. Pak šel na popraviště a stal se výkupným za všechny ďáblové zajatce. Proč? Jan to vysvětlil takto: *"Miloval své, kteří byli ve světě; až do konce je miloval."* J13,1 Ježíš se nevrátil zpět k Otci s nedokončenou prací. Tím, že šel na kříž dal novou definici slovu spravedlnost a slovu láska. Někteří nechápající učedníci ještě před nanebevstoupením se Ho ptají: *"Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?"* On odpovídá: *"Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky..."* Z toho vysvítá, že Boží spravedlnost se nastoluje **změnou srdce** a srdce se mění **znovuzrozením** a znovuzrození umožnila **oběť PJK**.

Jednou za otcem Achillem přišli tři starci. Jeden z nich měl velmi špatnou pověst. První muž Achilla požádal: „Otče, vyrob nám rybářskou síť.“ Otec mu odpověděl: „Nevyrobím vám nic.“

Druhý muž naléhal: „Prosím tě, buď tak laskav a vyrob nám ji na památku do našeho kláštera.“ Otec Achilles ho však opět odbyl: „Ne, nemám čas.“

Potom k němu přistoupil třetí muž, ten, který měl tak špatnou pověst, a požádal ho: „Vyrob nám rybářskou síť, otče.“ Otec Achilles mu překvapivě odpověděl: „Ano, vyrobím ti rybářskou síť.“

První dva muži se ho stranou zeptali: „Proč jsi nechtěl vyhovět nám a vyhověl jsi jemu?“

Otec Achilles jim odpověděl: „Když jsem řekl, že vám žádnou síť nevyrobím, nebyli jste nijak zvlášť zklamáni a mysleli jste si, že nemám čas. Kdybych nevyrobil síť ani jemu, přemýšlel by jinak. Určitě by si řekl: „Ten stařec jistě slyšel o mých hříších, a proto mi tu síť nechce vyrobit.“ Naše přátelství by tak zaniklo. Proto jemu na rozdíl od vás jsem musel říci, že mu síť vyrobím i když nemám dost času. Přátelství, kde není stín podezření unese odmítnutí, ale tam, kde je špatná pověst a podezření je třeba obětí, aby zůstalo přátelství zachováno. Proto o to více milujte ty jejichž pověst byla pošpiněna.

Jsem fascinován slovem "soucit", které se vyskytuje v Písmu. Je jedinečné. Znamená: "Cit pro ty, kteří mají nějakou nouzi." Popíšeš jednu situaci, kdy toto slovo je v Bibli použito:

"Byl jednou jeden otec, který čekal a čekal a pozoroval silnici. Den po dni vyhlížel ke vzdálenému kopci, na kterém by se jeho chlapec mohl jednoho dne objevit. Chlapec byl pošetilým mladým mužem, který odešel v domnění, že všude jinde je to lepší než doma. Když přišla ta úžasná chvíle, kdy se rozdrbaný a světem zklamaný vrací, otec ho zdálky spatří a vybíhá ven za ním." Je zde použito slovo: „hnut lítostí - hnut soucitem“

Myslíš si, že otec byl ve věku, kdy ještě běhal? Ne! Co ho přimělo k běhu? Jeho láska způsobila to, že se chtěl dostat ke svému synu dříve, než by jeho syn měl příležitost změnit svůj názor a obrátit se zády k domovu. Vždyť pro syna každý krok blíže k rodnému domu byl těžší a těžší. A kolik synů se až blízko svého domova z pocitu studu, strachu obrátilo zase nazpět.

Jaký to příběh! Nejúžasnější, jaký byl kdy vyprávěn s výjimkou pašijí. Je v něm ukryta Boží spravedlnost spojená s Boží láskou. A začíná soucitem! Boží láska spojená s Boží spravedlností. Spravedlnost je v tom, že syn svým odchodem z rodného domu duchovně z e m ř e l . Už pro něj nebyl život věčný. A láska v tom, že když činí pokání a vrací se, je znovu přijat!

Co to znamená lačňēt a žízniť po spravēdnosti? Ono to neznamená nic menšího než lačňēt po Pánu Ježíši Kristu, který řekl: „*Já jsem ta cesta, pravda i život*“. V Písmu je napsáno: *"On je nám učiněn od Boha moudrostí i spravēdností i posvěcením i vykoupením."* Znamená to dokonale užívat užiteků Jeho drahé smrti na kříži, Jeho prolité krve. **Lačňēt po spravēdnosti je l a č n ě t p o N ě m.** On je ta cesta, pravda i život. Tak zní volání duše: "Tebe musím mít! Nemohu být šťasten, je-li mi tvář Tvá skryta. Nemohu jít dál bez Tebe, Ježíši! Nemohu být uspokojen ničím a nikým kromě Tebe. Nemohu být uspokojen, není-li Tvá podoba na mně! Nemohu zůstat klidný, děje-li se bezpráví v mém okolí. Nemohu zůstat klidný, jdou-li lidé do věčného zahynutí. Nemohu se nezastat Tvého jména, Bože můj, je-li znesvěcováno. Nemohu nečinně přihlížet na ty, kteří páchají ničemností. Nemohu nebojovat se zlem. Nemohu nebojovat s pokušením. Nemohu se smířit s vítězstvím hříchu. Nemohu mlčet o tom, co jsem s Ježíšem zažil! Tak to je hlad po spravēdnosti!

Tak volá duše lačnicí po spravēdnosti!

A dále pak to znamená neukojitelnou touhu po Duchu Svatém. *"Království Boží není pokrm a nápoj, ale spravēdnost a pokoj a radost v Duchu Svatém."* (Ř14, 17)

Vy, kteří nemůžete být uspokojeni bez Ježíše, kteří nejste spokojeni s hříchem a velmi lačníte po spravēdnosti. Vy, kteří ve svém srdci máte neukojitelnou touhu po svatosti, po životě vítězném, po účastenství Ducha Svatého:

BLAHOSLAVENÍ JSTE A BUDETE NASYCENI!

Amen